

CÔNG VỤ CỦA

ĐỨC THÁNH LINH

...xung quanh nhà thờ. Chúng ta vừa có một buổi tang lễ, chiều nay, đã có một buổi nhóm khác vào sáng nay. Vì vậy tôi đã nói, “Chúng ta hãy nhanh chóng xuống nhà thờ, thật nhanh bây giờ, để chúng ta sẽ không bỏ lỡ bất kỳ buổi nhóm nào.”

2 Và tôi không biết rằng Anh Neville sẽ nói, “Hãy lên đây và nói chuyện một chút.” Nhưng tôi thật rất vui sướng vì có cơ hội được chào đón anh chị em lần nữa trong Danh Chúa Jêsus, vì tình yêu thương và lòng nhân từ, và lòng thương xót của Ngài, dành cho tất cả chúng ta; và với người anh em của chúng ta ở đây, vị mục sư.

3 Anh em biết đấy, Anh Neville có một chút khác biệt so với rất nhiều vị mục sư truyền đạo. Họ chỉ...khi một mục sư, khi ông nhường bục giảng của mình, thì điều đó thật sự quá nhiều đối với ông. Anh em thật sự không nhận ra nó là gì thôi. Nhưng, Anh Neville đã luôn luôn rất yêu mến và ý tứ đến nỗi luôn nhường bục giảng của mình khi tôi đến. Và nói, “Anh Bill...” Và không chỉ hỏi anh em có muốn hay không; giống như thuyết phục anh em đến, anh em biết đấy. Và điều đó chỉ làm cho anh em cảm thấy được chào đón gấp đôi. Và tôi rất vui vì điều đó, đấy. Anh em thật sự không thể từ chối ai đó, như thế. Họ thật quá tử tế và tốt bụng, theo cách đó.

4 Tôi nghe anh ấy nói đứa con bé bỏng của anh ấy bị nôn mửa và đau. Và tôi...Anh Junior, tôi tin đó là đứa con của anh mà tôi đã nghe thấy tiếng ho ở đó, cách đây vài phút. Có phải đó là con của anh, Junior, đang bị ho không? Và rất nhiều bệnh cảm lạnh và các thứ đang diễn ra. Chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau, chỉ sau chốc lát.

5 Bây giờ, tôi sẽ chỉ tiếp tục chỗ tôi đã dừng lại sáng nay, quay lại trong chương 4 của Công vụ. Và vì vậy...Và bắt đầu, tôi tin, từ khoảng câu thứ 10 của chương 4 của—của Công vụ các sứ đồ,

hay là, những hành động của Đức Thánh Linh trong các sứ đồ. Thấy không? Chúng ta luôn luôn nghĩ điều đó, gọi điều đó, “Công vụ các sứ đồ.” Nhưng đó không phải là công vụ của các sứ đồ. Đó là Đức Thánh Linh ở trong các sứ đồ, đang hành động, anh em thấy đấy. Những con người, chính họ, là những con người, và họ không thể hành động. Trước khi tôi đi xa hơn...

⁶ Tôi đã ngồi lại với Anh Wood, chỉ một lát trước đây. Và một người trẻ tuổi nào đó, đã từng ở nhà thờ ở đây trong một thời gian dài, anh ấy luôn luôn muốn tìm thấy vị trí của mình. Tôi nghĩ tôi có thể nói với anh ấy, nếu anh ấy cứ muốn làm điều đó. Đó là việc hát. Anh Temple, anh—anh có thể làm một việc này và việc khác, nhưng anh là một ca sĩ giỏi. Vì vậy tôi—tôi chắc chắn trân trọng điều đó. Và nếu anh cứ dâng hiến hết mình, cho việc ca hát, thì Đức Chúa Trời sẽ sử dụng anh. Nhưng anh—anh thì...?...loanh quanh trên mọi thứ khác ngoài điều đúng đắn. Hãy bắt đầu việc hát. Đó là tài năng của anh. Anh phải sử dụng điều đó. Tuyệt vời. Tôi thích bài hát thuở xưa đó, còn các bạn? Vâng, thưa quý vị. Để nghe điều đó, theo cách truyền thống, tôi thích điều đó, Anh Neville à. Chắc chắn vậy. Một...

⁷ Tôi thích sự giảng dạy của Anh Neville và mọi thứ. Và tôi chắc chắn cũng thích giọng hát cổ điển tuyệt vời đó mà anh ấy và các chị em hát, trên chương—chương trình phát thanh. Nếu tất cả các bạn chưa bao giờ nghe chúng, ồ, nhiều người trong số các bạn, ồ, hãy bật kênh này vào mỗi sáng thứ Bảy và lắng nghe, và chắc chắn các bạn sẽ được phước. Ồ, vợ tôi và các con tôi, và mọi người, đang theo dõi chương trình đó, thật giống như thể chính tôi cũng đang ở dưới đó vậy, và tôi đã ở dưới đó, một trong người—người thân yêu trong gia đình. Chúng tôi mong đợi nhà truyền giảng đó, hay chương trình đó, vào sáng thứ Bảy, và chúng tôi rất vui về điều đó.

⁸ Anh em biết đấy, sáng nay có điều gì đó đã xảy ra ở đây mà tôi—tôi vẫn không thể quên được, là về đứa bé đó. Tôi đã có cảm giác rất bí ẩn về điều đó. Và tôi cứ thắc mắc. Khi tôi thức dậy sáng nay, tôi nhìn vợ và tôi nói, “Em yêu, anh—anh có một giấc mơ hoặc một sự hiện thấy. Và anh,” tôi nói, “anh—anh sẽ không nói đó là một khả tượng, bởi vì anh có thể đã ngủ. Nhưng,” tôi

nói, “nó rất thật! Và anh đang ngồi trên đó trong phòng khi nó kết thúc.” Tôi nói, “Mặc dù, anh không nhớ, khi anh đã thức dậy...ở sự hiện thấy ấy, khi nó ập đến với anh.”

9 Nhưng khi tôi đi xuống đây, nó...và thấy mọi chuyện đó đang xảy ra chính xác như vậy. Và tôi đã gọi cho Chị Cox và kể với chị ấy, cách đây vài ngày, về một em bé giống như thế. Và đó hẳn là em bé ấy. Và đứa nhỏ, đôi mắt của nó bị ung thư ăn mòn. Con mắt nhỏ của nó, ở đây, đã biến mất, và chỉ còn một hốc trống trơ ra ở đó. Nó đã chuyển qua mắt kia, và đứa bé đang nằm bất động. Và một bác sĩ phẫu thuật nổi tiếng ở Louisville, đã bảo người mẹ mang nó đến đây gặp tôi, để được cầu nguyện cho. Vì vậy đó là... Và vì vậy tất cả...Tôi chỉ tin rằng Đức Chúa Trời đã có được...đã ban cho một khả năng về đứa bé đó. Và thật chắc chắn như tôi tin rằng tôi đang đứng tại bục giảng này, tối nay, đứa bé đó được chữa lành. Vâng, thưa quý vị. Tôi chỉ...Tôi rất hiếm khi, Anh Cox, từng bị vướng vào những việc thuộc loại đó.

10 Vậy thì, tôi đã làm một lần, tôi đã không hiểu thật đúng ý về Anh George Wright, khi tôi...Anh McDowell đã gọi tôi lên, để—để đến chỗ làm của anh ấy, hay mẹ của Charlie ở trên đó. Và bà ấy gần như đã chết, nằm trong bệnh viện. Và Anh Mack muốn tôi đi, vì thế tôi—tôi đã đi lên để thăm đứa bé. Và tôi đã ở dưới nhà của Anh George trong bốn ngày. Và tôi yêu ông ấy. Nhưng với tất cả tấm lòng tôi tin ông sắp chết. Đúng thế. Tôi tin ông sắp chết. Và các bác sĩ, “Không có cơ hội cho ông ấy.” Những cục máu đông đang nghẽn lên tim ông, vì vậy không thể làm gì được.

11 Bà Wright, đang ngồi ở đây, chị của chúng ta, đã hỏi tôi nghĩ gì về điều đó. Sau bốn ngày cầu nguyện cho ông, tôi nói, “Tôi tin ông ấy đã ra đi.”

12 Và bé Edith đã hỏi tôi về điều đó. Tôi không muốn nói với bé. Tôi nói, “Ồ...” Nhưng bé vẫn có đức tin. Bé đã tin. Bé vẫn giữ chặt. Và tôi...

13 Anh Shelby đang ngồi phía sau đó, giống như thể anh ấy là anh em ruột thịt của tôi. Anh ấy gặp tôi ở ngoài đó, anh ấy nói, “Anh nghĩ gì về bố?”

14 Tôi nói, “Shelby, tôi thực sự tin ông ấy sẽ đi.” Tôi nói, “Tôi

tin ông—ông ấy sắp đi khỏi chúng ta.” Tôi nói, “Ồ, ông ấy đã bảy mươi ba tuổi, và ông ấy đã sống hết thời gian của mình rồi. Và Đức Chúa Trời chỉ hứa với loài người chỉ sống được bảy mươi thôi.” Tôi nói, “Tôi tin ông ấy sẽ rời đi.”

15 Và đêm đó khi tôi về nhà từ dưới đó, Anh Mack cứ nài nỉ tôi nên đi lên đó. Và Charlie chở tôi lên đó, cách...Anh ấy đã đến đó, và không hề trở về cho đến đêm khuya, hay sáng sớm hôm sau. Và tôi chỉ đi và cầu nguyện cho người đàn bà, là tất cả những gì tôi có thể làm.

16 Và khi tôi về nhà, đi vào phòng, cởi quần áo và sẵn sàng đi ngủ. Và khi tôi làm thế, tôi nghe ai đó đang nói chuyện. Tôi nhìn qua đó, và thấy một người phụ nữ tóc hoa râm. Và bà ấy đang đứng trong nhà bếp, nói chuyện với người nào đó qua điện thoại. Và hóa ra, đó là mẹ của cậu bé đó. Đúng vậy. Và tôi...

17 Rồi tôi thấy cây—cây liễu già ngay bên cạnh nhà của Anh George, và tôi thấy những cục đất rơi xuống, như bùn hay đất, trông giống như đất sét. Và đó là bụi, và đó là bùn. Và Ngài phán đó là “mồ mả.” Điều gì đó về một ngôi mộ, “Và khoảng nhiều người trong số những người đó đang cười nhạo ông ấy, sẽ ở trong mộ của họ trước ông ấy,” hay điều gì đó giống như thế. Và tôi không thể hiểu nó thật đúng. Vì vậy, nhanh chóng, tôi đã liên lạc với Chị Wright, và gọi chị ấy và kể với chị ấy (Chị Wright, tôi nghĩ là vậy) rằng tôi đã không hiểu được khái tượng đúng như nó là gì.

18 Tuy nhiên, mẹ của Charlie này đã về nhà, và ở nhà và nói chuyện trên điện thoại, và mọi thứ giống như khái tượng đã nói. Tôi nghĩ bây giờ bà ấy đã đi rồi. Nhưng, bà đã về nhà đúng như lời người ta nói, khi họ nói bà thậm chí không thể sống cho đến buổi sáng; nhưng bà ấy đã sống. Bây giờ, và điều đó chỉ là cách Đức Chúa Trời để cho chúng ta biết rằng Ngài đã đáp lời cầu nguyện của chúng ta.

19 Người nào đó đã hỏi, ngày nọ, hoặc người—người đàn ông đã viết cuốn sách gần đây, nói rằng, “Một người đàn ông bị bệnh tuyến tiền liệt, và,” nói, “anh ta đã được chữa lành. Và một năm sau, anh ấy bị đau lại.”

20 Ô, chính xác. Anh em có thể được chữa lành tối nay, và bị đau trở lại vào buổi sáng hôm sau, về cùng điều đó. Anh em có thể là một tội nhân tối nay, và một...Anh em có thể là một tội nhân tối nay, và một Cơ-đốc nhân vào sáng mai. Anh em có thể là một Cơ-đốc nhân tối nay, và một tội nhân vào sáng mai. Chắc chắn.

21 Bác sĩ có thể cho một người dùng thuốc peniciline vì bị cảm lạnh hoặc viêm phổi, và chữa lành cho anh ta ngay lập tức. Và họ có thể đưa ra một cuộc xét nghiệm; hoàn toàn rõ ràng, không có một chút viêm phổi nào về anh ta, hay sốt; và ngày mai anh ấy có thể chết vì bệnh viêm phổi, cũng y như vậy. Đúng thế không? Điều đó không liên quan gì với chuyện đó.

22 Đấy, đó chỉ là, “Nghệt thở vì một con muỗi, mà nuốt một con lạc đà,” như người xưa nói vậy.

23 Nhưng, dù sao đi nữa, sau đó trở lại và nói với Chị Wright, lúc đó tôi đã đi, và tôi đã có một sự hiện thấy lần nữa, và thấy Anh George Wright đang ngồi ngay phía sau đó, và tôi đang bước vào cửa. Anh ấy đi xuống ngay qua đây và băng qua lối đi này, và đi ngay xuống đó và bắt tay tôi, và bước đi.

24 Anh ấy không thể đi được; tất cả anh em đều biết tình trạng của anh ấy. Cục máu đông đã làm đôi chân của anh ấy cong xuống như thế, và bác sĩ nói, “Nó đang lan đến tim anh ấy. Anh ấy có thể chết bất cứ lúc nào.” Vì vậy, ở tuổi bảy mươi ba, không có cơ hội sống trên đời này nữa cho anh ấy.

25 Và tôi trở lại và nói với hội thánh rằng, đã gọi Chị Wright. Không chỉ thế thôi, nhưng tôi còn đi xuống đó nữa. Và ở đó trong nhà anh ấy, người ta...Hai người đàn ông đang ngồi trong nhà anh ấy, tôi tin, sáng hôm đó. Đúng không, Anh George? Hai người đàn ông đã ở trong nhà anh, buổi sáng mà tôi đến đó. Người hàng xóm bên cạnh và một người to lớn nào khác. Tôi nói, “Ồ, vâng...” [Anh George Wright nói, “Anh hẳn phải nói chuyện với họ. Tôi không nhớ.”—Bt.] Thưa ông? [“Anh hẳn phải nói chuyện với họ. Tôi không nhớ.”] Tôi nghĩ...Đúng thế không, Edith? Vâng, và đã có hai. Vâng, anh ấy đã ở trong tình trạng tồi tệ.

26 Nhưng tôi nói, “Đừng để điều gì làm phiền anh, bởi vì Anh Wright sắp đến đền tạm, bước đi trở lại, vì đó là CHÚA PHÁN

NHƯ VẬY.”

²⁷ Tôi đã bối rối về điều đó. Tôi nói, “Có điều gì đó liên quan về một ngôi mộ.” Và rồi những gì xảy ra lúc đó, khi khải tượng được tiết lộ cho tôi rõ ràng, những gì nó đã xảy ra, đó là những người đã chế giễu ông ấy về việc rời bỏ nhà thờ mà ông đã theo, đã không tin vào sự chữa lành Thiên liêng. Và ông ấy sẽ chứng kiến việc đào mộ của họ, và biết rằng họ sẽ chết trước ông.

²⁸ Bao nhiêu anh chị em còn lại, kể từ lúc đó? [Anh George Wright nói, “Bốn hay năm người đã được chôn cất kể từ khi tôi khỏe mạnh hơn. Và thầy giảng của tôi mà đã đuổi tôi ra nhà thờ của tôi, đã được chôn cất cách đây khoảng hai tuần.”—Bt.] Chúa có đúng không? Vâng, thưa quý vị. Chắc chắn vậy. Đó là năm trong số...Bốn đó, và đó, đó sẽ là năm. Năm người đã chết. Và chưa được một năm, phải không, Anh George? [“Chỉ khoảng một năm.”] Chỉ khoảng một năm, thời gian này. Đó là những gì nó đã xảy ra, đấy. Khi Chúa phán, nó hoàn toàn hoàn hảo. Anh em có thể xem nó ngay. Tôi chưa bao giờ thấy một trong điều đó sai. Và cho dù thế nào đi nữa, nếu...

²⁹ Các bác sĩ yêu dấu của chúng ta và những người khác đã điều trị cho đứa bé đó, và mọi thứ đã được thực hiện. Tôi không khẳng định, nhưng tôi hầu như chắc rằng đó chính là điều giống như vậy, bởi vì tôi đã thấy người phụ nữ đó với thứ đó trên môi, anh em biết đấy, trang điểm trên môi; và—và đó là nơi mà tang lễ của vợ tôi đã được giảng. Và đứa bé trông giống như con tôi, Sarah, ở phía sau đó, đấy. Và đó là đứa bé, tôi gần như chắc chắn. Nếu đúng như vậy, không có gì khác trên đời...Nhưng tôi đã thấy đứa bé đó, từ cõi chết, trở về với sự sống. Thấy không? Và nó sẽ sống, chắc chắn như Đức Chúa Trời ở trên Trời tối nay, và Lời Ngài là thật. Vâng, thưa quý vị. Tôi tin điều đó với cả tấm lòng. Vì vậy, chúng ta sẽ theo dõi và thấy. Chúa thật diệu kỳ. Phải không? Ngài tốt lành đối với chúng ta biết bao!

³⁰ Bây giờ chúng ta đã nghiên cứu, sáng nay, ở trong Sách Công vụ, về Hội Thánh, chỉ bắt đầu bùng cháy lên với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Thật Đức Chúa Jêsus đã chỉ đến như một chứng nhân, với thế gian, rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời! Họ đã có sự tin cậy lớn lao nơi Ngài thế nào! Và thật Ngài đã phán với họ

rằng Ngài đã không thể, ở trong mọi người, trong thân thể xác thịt! Ngài chỉ có thể ở trong một thân thể. Nhưng rồi, nếu Ngài đi khỏi, Ngài sẽ trở lại trong hình thức Thánh Linh, và rồi Ngài sẽ đến với mọi tấm lòng đói khát mà khao khát Ngài. Và chính những công việc mà Ngài đã làm ở đây trên đất, Ngài sẽ tiếp tục trong Hội Thánh của Ngài, cho đến tận thế.

³¹ Anh chị em không vui vì mình ở trong Hội thánh đó, tối nay sao? Không phải dưới...Không phải đây, đây—mái nhà thờ này. Tôi muốn nói, trong Hội Thánh. Chỉ có một Hội Thánh duy nhất. Và—và anh em không gia nhập Nó. Anh—anh em không thể lấy một tờ giấy, trong Nó. Anh—anh—anh em chỉ được sinh ra trong Nó, chỉ thế thôi. Và anh em được sinh ra trong Hội Thánh đó, và đó là bởi ân điển mà anh em được sinh ra trong Nó. Anh em không thể đói khát để đến với Nó; anh em không có ham muốn về Nó, anh em ghét chính những ý tưởng về Nó, trừ phi chính Đức Chúa Trời đã định trước rằng anh em nên ở trong Hội thánh đó. Và nếu anh em đã...Nếu anh em từng ở trong Hội thánh đó, Đức Chúa Trời đã biết điều đó trước khi sáng thế, rằng anh em ở trong Hội thánh đó. Và Ngài đã định trước nó, và đã định trước cho anh em ở trong Hội thánh đó. Điều đó không kỳ diệu sao?

³² “Tất cả những ai nghe Tiếng Ta sẽ đến với Ta.” Đúng thế không? “Và tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, và Ta sẽ khiến người ấy sống lại ở ngày sau rốt.”

³³ Đấy, bây giờ, người ta nói, “Tôi không tin vào những thứ như vậy!” Đừng khinh thường họ. Cảm thấy tiếc cho họ, đấy. Hãy cầu nguyện cho họ. Bởi vì, họ—họ không có gì ở trong *đây*, và có lẽ sẽ không bao giờ có gì cả, để làm cho họ tin với. Họ tin điều đó từ quan điểm—quan điểm thần học. Họ nói, “Ồ, vâng, tôi tin rằng đó chỉ là...” Nhưng, tôi muốn nói, họ không thể tin trừ khi đó là Đức Chúa Trời thực sự ở trong lòng. Thấy không? Và anh em không thể...

³⁴ Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời.” Không phải vì người ấy gia nhập giáo hội, không phải vì người ấy đã chịu phép báp-têm, không phải vì người ấy đã làm *điều này*, bởi vì người ấy đã la lớn, bởi vì người

đã làm điều *khác* này. Mọi thứ đều ổn; gia nhập giáo hội, làm phép báp-têm, la hét. Nhưng Ngài phán, “Kẻ ấy có Sự sống đời đời, bởi vì người ấy đã tin.”

³⁵ Bây giờ, trong Công vụ 2:38, Phi-e-rơ nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong anh em, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.”

³⁶ Và tôi đã tự hỏi, qua nhiều năm, khi nào tôi nhìn thấy câu đó và đọc nó. Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, những người nam và người nữ đến đây. Con đã thấy họ đến bàn thờ, và quỳ gối xuống và khóc, và cầu nguyện, đi và chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus, và trong một tuần sau, lại ra ngoài với thể gian lần nữa.” Tôi nghĩ, “Ôi Đức Chúa Trời, chắc chắn Lời Ngài không sai. Con thật sự không thể hiểu được điều đó. Nhưng Ngài, lạy Chúa, nếu con tiếp tục với Ngài, Ngài đã phán Lời Ngài sẽ ở trong con.”

³⁷ Vì vậy tôi tiếp tục với Ngài, cho đến bây giờ tôi thấy nó là gì. Ngài đã bày tỏ nó, đấy. Và tôi không hề biết điều đó cho đến khi Chúa chỉ mở nó ra, ngày nọ, và nó đang nằm ngay trước mặt tôi. Rồi tôi thấy họ không phải là những gì họ đã có lúc ban đầu, đấy, rằng, “Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người ấy đến.” Đó không phải là điều người ấy muốn; chính là Đức Chúa Trời đã chọn nó để xảy ra. Không phải là anh em muốn Nó, hay không; anh em không liên quan gì với nó. Đó là Đức Chúa Trời. Ngài, “Ngài làm cứng lòng người mà Ngài sẽ làm cho cứng lòng. Ngài thương xót người mà Ngài sẽ thương xót.” Đúng vậy. Và cho dù bạn là ai, bạn có địa vị gì đi nữa, cho dù bạn là tổng thống hay bạn là một kẻ đi lang thang trên đường phố, cũng không có gì quan trọng. “Đức Chúa Trời muốn thương xót ai mà Ngài thương xót.”

³⁸ Và trước khi thế gian bắt đầu, Ngài đã định trước rằng *rất nhiều* người, qua các thời đại, họ là ai, sẽ được cứu. Và mỗi người mà Ngài đã định trước sẽ đến với Ngài. Đúng vậy. Mỗi người sẽ đến, và không ai trong họ sẽ bị hư mất. Ngài đã định trước, đã phán sẽ có một Hội thánh ở đó; Nó sẽ không tì vết; Nó sẽ không có vết nhăn.

39 Và bây giờ, khi các thời đại tiếp tục, và chúng ta đã thấy họ sáng nay, trong bài học, và những giáo sư Chính thống vĩ đại đó, thật nổi tiếng và bóng bẩy hết sức, thật thánh khiết như họ có thể bước đi trên đất. Và Kinh Thánh...Hãy lắng nghe. Kinh Thánh nói, “Họ không chỗ trách được.” Bởi vì, họ nói, “Ồ, tôi sẽ không đụng đến *điều đó*. Tôi sẽ không làm *điều này*.” Đấy, nhưng đó không phải là ân điển; đó là những công việc.

40 Và chúng ta được cứu không phải bởi những công việc, những gì chúng ta làm. Đó không phải là những gì tôi đã làm để cứu tôi. Đó chính là những gì Đấng Christ đã làm để cứu tôi. Thấy không? Không phải những gì...Tôi không có sự thánh khiết.

41 Nếu tôi cố gắng nói, “Ồ, tôi đã bỏ rượu. Tôi đã bỏ thuốc lá. Tôi đã bỏ ăn cắp, nói dối, vân vân.” Đó là những gì tôi đã làm, đấy. Đó sẽ là của riêng tôi. Tôi có điều gì đó để khoe khoang.

42 Nhưng tôi đã không—không từ bỏ điều gì cả. Ngài chỉ đến với tôi và lấy nó ra khỏi tôi. Hiểu không? Chính là điều đó. Thế thì đó không phải là những gì tôi đã làm. Đó là những gì Ngài đã làm.

43 Và, rồi, Đức Thánh Linh vẫn ở trong, và lớn lên hàng ngày; chỉ phát triển, làm cho chính Ngài lớn hơn và vĩ đại hơn; đẩy ra những thứ, những mối bận tâm, sự căm dỗ. Khi anh em đắc thắng họ, Đức Thánh Linh chiếm chỗ của Nó. Anh em biết gì không? Nếu anh em bị căm dỗ thật xấu về điều gì đó không đúng; hãy vượt qua điều đó một vài lần, và xem thử lời chứng của anh em có nở hoa vì nó không.

44 Hãy nhìn Sam-sôn. Khi ông tìm thấy...Con sư tử chạy ra để giết ông, và ông đã giết chết con sư tử khi Quyền năng của Đức Chúa Trời đến trên ông. Giết nó bằng tay không, có lẽ chỉ kéo hai hàm của nó ra. Một người nhỏ con, tóc quăn từng lọn, nhỏ bé, cao khoảng *đó*. Người nhỏ con, nhỏ bé, trông gầy gò, trên đường phố; bầy lọn tóc nhỏ quanh đầu ông, giống như một người ảo lả. Và ông không hơn một người nhu nhược tầm thường, cho đến khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng trên ông.

45 Bây giờ, sẽ không khó để tin rằng một người khổng lồ to lớn có thể giết chết một con sư tử bằng đôi tay của mình. Tôi tin người

ấy có thể làm điều đó. Nhưng điều buồn cười là, anh chàng nhỏ bé này đã làm điều đó.

46 Nhưng Thánh Linh của Chúa đến trên ông, và ông đã giết chết con sư tử, ném nó qua một bên. Và những con ong đã xây dựng tổ của chúng trong đó. Và Sam-sôn...mật ngọt nhất mà ông từng ăn, đến từ xác con sư tử bị giết đó. Đúng thế không? Tại sao? Ông đắc thắng nó bằng Quyền năng của Đức Chúa Trời.

47 Và nếu anh em có điều gì đó mà anh em muốn ăn một ít mật ngọt từ nó, cứ chiến thắng nó bằng Quyền năng của Đức Chúa Trời. Đúng vậy. Hãy xem nó tốt lành thế nào. Ồ, chao ôi. Đi ngang qua...Có lẽ anh em là một người say rượu, và, tuy nhiên, mỗi lần anh em ngửi thấy mùi rượu ứt-xki hay bia, hay thứ gì đó, anh em muốn uống nó. Hãy đắc thắng nó, bởi Quyền năng của Đức Chúa Trời; và đi ngang qua một lần, và thấy cảm xúc gì trong lòng mình, khi tất cả sự việc đã chết và biến mất lúc đó, tất cả đã kết thúc. Ồ, tuyệt vời, mật ong ngon ngọt đó anh em lấy ra từ nó!

48 Bây giờ, những người này đã thực sự đắc thắng. Vào Ngày lễ Ngũ tuần, tất cả họ đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Quyền năng của Đức Chúa Trời đã ở trên họ. Họ đã có những ân tứ được ban cho họ, để nói tiếng lạ, và mọi thứ. Họ thật sự đang có một thời gian tuyệt vời, và Hội thánh đang nóng cháy.

49 Bây giờ tôi sẽ tiếp cận từ một quan điểm nhỏ khác ở đây, từ Ê-tiên, trong suốt thời gian này, cho đến khi tôi trở lại với chủ đề ban đầu của mình lần nữa, nếu tôi có thể. Để ý, có một người tên là Ê-tiên. Ông không phải là một trong những sứ đồ. Không, không phải. Ông chỉ là một chấp sự. Nhưng, ồ, thưa anh em, ông có điều gì đó trong lòng. Ông không thể nín lặng chịu đựng.

50 Đó là cách mà mỗi người khi người ấy có được Điều đó trong lòng mình. Thật không thể chịu đựng được điều đó; chao ôi, người ấy phải nói với người nào đó!

51 Và họ ở đây cũng vậy, ra ngoài đường phố, tổ chức một buổi nhóm phục hưng, và thật sự có một thì giờ vinh hiển. Ồ, nó giống như một ngôi nhà đang bốc cháy, trong một cơn gió lớn. Anh em thật sự không thể ngăn cản nó. Chỉ thế thôi.

52 Vì vậy họ đã bắt lấy ông, trên đường phố, và đưa ông ra Tòa Công luận. Nói, “Anh ơi, chúng ta sẽ xử gã đó. Chúng ta sẽ chấm dứt tất cả sự cuồng tín này.” Và họ đã tống ông vào tù cho đến sáng. Tòa Công luận đã nhóm họp, có lẽ khoảng nửa triệu người, hay nhiều hơn nữa, nhóm lại ở đó. Họ đẩy Ê-tiên ra nơi đó.

53 Nhưng khi ông bước ra, thưa anh em, ông đi ra, và gương mặt của ông sáng ngời như một Thiên sứ. Thưa anh em, tôi không tưởng tượng, giống như một ngọn đèn chiếu sáng, nhưng nó chiếu sáng với một vẻ mặt, mà biết ông đang nói về điều gì. Tôi không tưởng tượng một Thiên sứ sẽ có thể giống như một ánh sáng, một ngọn đèn hay điều gì đó đang chiếu sáng. Nhưng nó có nghĩa là ông đã tỏa sáng với điều này, rằng ông hiểu những gì ông đang nói về.

54 Kinh Thánh nói rằng ông có sự dạn dĩ. Bước ra đó, nghiêm nghị, và nói, “Hỡi những người Y-sơ-ra-ên...” Đứng đó một mình, giống như một chiến con giữa mười ngàn con sói đói đang nhe nanh muốn hút máu ông. Nói, “Hỡi các ngươi là người Y-sơ-ra-ên, và tất cả các ngươi ở xứ Giu-đa, vân vân, và các cha! Xin cho anh em biết điều đó, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham...Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta đã hiện ra với Áp-ra-ham, đã mang người ra khỏi xứ Canh-đê, ban cho người lời hứa về xứ này. Và—và đã mang đến Chúa Jêsus Christ, đáng mà các ngươi, đã mượn những bàn tay độc ác, đóng đinh, và giết đi.”

55 Và khi ông nói xong điều đó, ông nói, “Ồ, hỡi các người cứng cổ, lòng và tai chẳng chịu cắt bì kia, các ngươi luôn chống lại Đức Thánh Linh! Giống như tổ phụ các ngươi đã làm thế nào, thì các ngươi cũng thế ấy!”Ồ, tuyệt vời! Tôi muốn nghe bài giảng đó trên băng ghi âm. Anh Beeler, ước gì chúng ta có được bài giảng đó. Vâng, thưa quý vị. Ông nói, “Ồ, hỡi những người cứng cổ, lòng và tai chẳng cắt bì kia, các ngươi cứ chống lại Đức Thánh Linh hoài! Tổ phụ các ngươi đã làm thế nào, các ngươi cũng làm vậy!” Thưa anh em, ông không hề nường tay (phải không?), khi mà ông biết máu mình ắt bị đổ ra như thế.

56 Kinh Thánh nói, “Ông là một người đầy dẫy...” Đầy dẫy điều gì? Đầy sự ngu dại? Không, thưa quý vị. Đầy đủ về thần học? Không, thưa quý vị. “Người đầy dẫy Đức Thánh Linh.” Đó là nơi

mà mọi phẩm chất tốt đẹp, vĩ đại này được đặt để, bởi vì người đã được đầy đầy. Thế gian đã bị đẩy ra ngoài, và Đức Thánh Linh ở trong người. “Người là một người đầy đầy Đức Thánh Linh.” Chà! Ngăn cản người ư? Bạn không thể làm điều đó. Không có gì ngăn cản được người. Người đang nóng cháy, thừa anh em. Người phải rao giảng Phúc Âm. Và người đã rao giảng Phúc Âm, và làm những phép lạ và những dấu lạ.

57 Và sau một lát, khi họ nghiêng rặng trên ông, kéo ông từ tòa án và đưa ông ra ngoài đó, và giết ông đi. Và họ ném những cục đất và những cục đá vào ông, cho đến khi họ nghiền nát ông đến chết. Đang đứng đó có Phao-lô, làm chứng về điều đó, và khi Phao-lô nhìn xuống và thấy Ê-tiên đang chết, Ê-tiên ngược lên và nói, “Tôi thấy các tầng Trời mở ra. Tôi thấy các tầng Trời mở ra và Chúa Jêsus đang đứng bên hữu Đức Chúa Trời.”

58 Phao-lô nhìn xuống. Tôi hình dung ông ấy gãi đầu, và nghĩ, “Điều gì đang xảy ra vậy?”

Người nói, “Lạy Chúa, xin đừng đổ tội lỗi này cho họ.”

59 Và ngủ thiếp đi trong vòng tay của Đức Chúa Trời, được ấp ủ. Tại sao? Ông không bao giờ cảm thấy đá nữa từ lúc đó trở đi. Đức Chúa Trời dùng đưa ông vào giấc ngủ trong vòng tay của Ngài, giống như một người mẹ cho con bú. Đức Chúa Trời đã mang ông trên ngực của Đấng Christ, lên tới Ngai của Đức Chúa Trời nơi xa kia, nơi ông ở trong sự bình an; và được kể vào hàng những người tử vì đạo, với mào triều thiên của người tử vì đạo ở đó tối nay, “bất tử,” đứng giữa những con người. Đó là Ê-tiên, được đầy đầy Đức Thánh Linh. Đúng vậy. Những cục đá hoàn toàn mất đi cảm giác của chúng, những hòn đá lớn, khi chúng đập vào đầu ông. Đức Chúa Trời đã ru ông ngủ. Kinh Thánh không hề nói ông đã chết. Kinh Thánh nói, “Người ngủ.” A-men. Đó là cách Cơ-đốc nhân chết. A-men. Tốt lắm.

60 Bây giờ họ đang có một thời gian tuyệt vời. Báo cáo đó đến lại; như Anh Neville đã nói, một lúc trước. Không chỉ...chỉ làm cho các sứ đồ tự đắc, và vân vân. Họ phải làm điều gì đó về việc ấy. Ngay lập tức, họ đã đi ra lần nữa, rao giảng Phúc Âm, thật mạnh mẽ hết sức mình. Phi-e-rơ và Giăng, hai người dốt nát, thất học, đi qua cánh cổng gọi là Cửa Đẹp. Chao ôi!

⁶¹ Ma quỷ nói, “Được, bây giờ, họ chỉ ở ngoài đó đang rao giảng, vậy việc đó sẽ không hại gì.” Thế rồi, tất cả những người này tin vào sự giảng dạy, mọi thứ.

⁶² Nhưng khi họ đi qua cánh Cửa Đẹp, có một người đàn ông nằm đó. Đức Thánh Linh phán, “Hỡi Phi-e-rơ, người đó có thể được chữa lành. Anh ta có đức tin.” Khi ông nhận biết người đó có đức tin để được chữa lành, người nói, “Hãy đứng dậy trên đôi chân của mình.” Và người đã nhắc ông lên, và giữ người ấy đứng cho đến khi xương mắt cá chân của ông đã được mạnh. Và ông bước ra, nhảy lên và nhảy nhót, và ngợi khen Đức Chúa Trời. Anh em biết gì không? Việc đó gây ra nhiều rắc rối hơn tất cả những lời rao giảng mà họ đã từng làm.

⁶³ Thưa anh em, anh em cứ để điều gì đó xảy ra ở khía cạnh phi thường, rồi xem cách mà mọi kẻ lừa đảo, kẻ đê tiện trong địa ngục, đi đến la hét với người đó, khát máu như thế nào. Đúng thế không? Đúng.

⁶⁴ Tôi nói với anh em, Phi-e-rơ đã giảng một bài giảng vào Ngày lễ Ngũ tuần, và ba ngàn linh hồn đã được cứu. Ma quỷ thậm chí không bao giờ di chuyển ra khỏi giường của nó. Đúng vậy. “Ồ, ồ, hãy để mặc họ.” Thấy không?

⁶⁵ Nhưng ông đã đi qua cánh cổng gọi là Cửa Đẹp này, ngày hôm sau, và chữa lành một người, mà bị què từ khi còn trong lòng mẹ, và cả địa ngục đều thả ra chống lại ông. Đúng vậy. Tổng ông vào ngục và giữ ông ở đó suốt đêm. Vâng, thưa quý vị. Đưa ông vào ngục, phòng giam bên trong ở đó, bởi vì hiện tượng đó. Ma quỷ nói, “Ta không thể để điều này bắt đầu bây giờ, sự chữa lành Thiêng liêng. Nếu họ làm vậy, họ thực sự sẽ hất cẳng ta.” Đúng thế. “Bởi vì, ta có thể đánh lừa họ, đi loanh quanh, thỉnh thoảng, với một chút thần học. Nhưng ta chắc chắn không thể lừa dối Điều đó thật xuất hiện, và mọi người thấy nó được thực hiện. Ta sẽ chỉ ngăn cản điều này trước khi nhóm khác bắt đầu xuất—xuất hiện.”

⁶⁶ Hẳn không bao giờ ngừng làm điều đó lúc ấy. Hẳn không thể dừng nó lại lúc này. Đúng vậy. Phúc Âm của Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục, và tiếp tục, và tiếp tục, và tiếp tục. Và khi không còn trời hay đất nữa, Lời đó sẽ vẫn y nguyên. “Vì trời đất sẽ qua đi, nhưng

Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.” Nó không thể qua đi. Những Lời đó thật bất tử như chính Đức Chúa Trời. Nó không thể qua đi. Tôi tin mọi Lời của Nó. Tất cả những điều mà Chúa Jêsus đã có, Ngài hiện có bây giờ, và sẽ luôn luôn như vậy. Đúng vậy. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁶⁷ Cùng một Đức Thánh Linh đã giảng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần cũng là Đức Thánh Linh của ngày hôm nay. Tôi sẽ thừa nhận Nó đã bị ép ý, bị làm trò cười, bị giải thích sai, bị xuyên tạc, và mọi thứ khác như thế; đó chỉ là ma quỷ, giả mạo. Nhưng có một phép báp-têm đích thực, chân chính bằng Đức Thánh Linh, điều đó mang lại những kết quả giống như họ đã có vào Ngày lễ Ngũ tuần. Đúng thế.

⁶⁸ Chắc chắn, ma quỷ đã bày mồi nhử quạ ở ngoài đó. Tôi nói với anh em Lễ thật. Mỗi khi anh em nhìn thấy một con bù nhìn, hãy nhớ rằng, có điều gì đó tốt đẹp ở gần. Đúng thế. Chắc chắn. Anh em không thấy một con bù nhìn trên những quả dưa già... hay ý tôi là, những quả táo được rào lại ở ngoài đây. Anh em thấy nó dưới những cây to ngọt ngào, nơi anh em thấy bù nhìn, bởi vì họ muốn làm hoảng sợ để xua đuổi. Ma quỷ cấm mọi bù nhìn xung quanh, tôn giáo Đức Thánh Linh thật tốt lành, mà nó có thể đặt gần đó. Bởi vì, ngay trong đó đặt Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời sống lại, với Quyền năng bất tử của Ngài, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. A-men! Chữ đó có nghĩa là “xin được như vậy.” Được rồi.

⁶⁹ Bây giờ, chúng ta thấy, họ đưa họ vào nhà tù bên trong. Sáng hôm sau, đánh đòn họ thật nặng, và thả đi.

⁷⁰ Bây giờ chúng ta thấy Phi-e-rơ, sáng nay, đang đứng giữa họ, ở dưới đây trong chương thứ 4. Và ông nói, “Ồ, hỡi các người là người Y-sơ-ra-ên, và các người cư ngụ trong xứ Giu-đa! Hãy khá biết điều này. Chúa Jêsus người Na-xa-rét, Ngài đã chứng minh Ngài là Người của Đức Chúa Trời như thế nào. Tất cả những dấu kỳ và phép lạ mà Đức Chúa Trời đã làm bởi Ngài, đã chứng minh rằng Ngài là Người của Đức Chúa Trời.” Họ biết rằng Ngài là Người của Đức Chúa Trời. Và rồi ông nói, “Các người, với những bàn tay độc ác, đã đóng đinh trên thập tự giá và giết chết Chúa

Sự Sống; Đấng mà Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và chúng ta là người làm chứng về điều đó.”

⁷¹ Nói, “Bởi đức tin trong Danh Ngài mà người này được làm cho mạnh khỏe trọn vẹn.” Nói, “Nếu chúng ta bị xem xét ngày hôm nay về những việc tốt mà chúng ta đã làm, để điều đó được tỏ ra cho các ông, và hết thầy nhà Y-sơ-ra-ên, rằng nhờ Danh Chúa Jêsus Christ mà người này đã được chữa lành.”

⁷² Khi họ đặt chất vấn, “Họ—họ thuộc về nhóm tôn giáo nào? Họ được phong chức dưới quyền ở đâu? Họ đã xuất thân từ nghĩa địa nào?” Hay điều gì đó khác như thế, “Tất cả điều này đến từ đâu? Người đã có quyền của mình ở đâu để làm điều này? Hãy chỉ cho chúng ta thấy các người đại diện cho nhóm nào, để chúng ta có thể quay về với các trưởng lão và tìm hiểu xem các người đang làm điều này để làm gì. Vâng, thưa quý vị. Chúng tôi muốn tìm thấy giáo hội gì đang dạy loại dị giáo này ở quanh đây. Các người từ đâu đến?”

⁷³ Phi-e-rơ nói, “Trong Danh Chúa Jêsus Christ, bởi đức tin trong Danh Ngài, người này được trở nên khỏe mạnh.” A-men.

⁷⁴ Và họ không thể nói gì về điều đó, bởi vì người đàn ông ấy đứng đó, và nhiều người biết anh ta. A-men. A-men.

⁷⁵ Để ý, hãy xem những gì ông ấy nói ở đây bấy giờ.

Và đấng ấy là hòn đá mà đã bị các ông là những thợ xây nhà loại ra...

Cũng chẳng có sự cứu rỗi trong danh nào khác: vì không có danh nào khác dưới trời được ban cho giữa loài người, để nhờ đó các ông phải được cứu.

⁷⁶ Ô, sự chối bỏ Hòn Đá ấy! “Hòn Đá đã bị chối bỏ.” Tại sao? Khi họ xây dựng đền thờ của Sa-lô-môn...

⁷⁷ Tôi muốn anh em để ý một bức tranh rất đẹp ở đây. Khi họ đi xây đền thờ của Sa-lô-môn, những viên đá được đẽo ra, từ nơi này, và nơi khác, và nơi kia. Một số hòn đá được cưa xẻ theo cách này, và một số theo cách kia. Nhưng Kinh Thánh nói, rằng, khi chúng đến với nhau...Phải mất bốn mươi năm, tôi tin, để dựng lên đền thờ. Và không có tiếng cưa, cũng không có tiếng búa, trong bốn mươi năm. Những hòn đá thích hợp với nhau, hòn đá

trên hòn đá kia; điều duy nhất họ phải làm là bôi một lớp vữa hồ nhỏ lên nó và đặt nó xuống đó. Và nó dính với nhau, đá này đến đá khác, đá này đến đá khác. Hãy suy nghĩ về điều đó.

⁷⁸ Bây giờ đây là ý nghĩ của tôi về điều đó, thưa các anh em. Khi mà...Đền thờ đó tượng trưng cho Đền thờ, thuộc linh, Đền thờ mà chúng ta đang ở trong bây giờ. Họ đến trong đền thờ để được ban phước. Chúng ta chịu phép báp-têm vào trong Đền thờ của Đức Chúa Trời, vào trong Thân thể của Đức Chúa Trời, vào trong Thân thể của Chúa Jêsus Christ. Và chúng ta ở trong Đấng Christ, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; Cô-rinh-tô Nhất 12. “Và cho nên hiện nay chẳng có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đấng Christ Jêsus,” Rô-ma 8:1, “là những kẻ không bước đi theo xác thịt, nhưng theo Thánh Linh.” Họ ham muốn những điều thuộc linh. Họ không quan tâm đến những điều thuộc về xác thịt.

Xác thịt tôi nói, “Tôi quá mệt mỏi.”

⁷⁹ Linh của tôi nói, “Người không phải vậy. Ta là Chủ của người. Hãy theo Ta.” A-men.

⁸⁰ Thấy một trường hợp ở ngoài đó, và bác sĩ nói, “Anh biết rằng trường hợp đó không thể khỏe được. Ca đó không cứu chữa được.” Tôi sẽ nhìn chị ấy, tôi nói, “Đúng vậy.”

⁸¹ Nhưng Đức Thánh Linh đến và ban cho một khái tượng, nói, “Sẽ được bình phục.” Thế thì tôi nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Người đàn ông ấy sẽ sống.”

⁸² Và chúng ta không bước đi theo những điều thuộc về xác thịt nữa. Chúng ta bước đi theo những điều của Thánh Linh. Đúng vậy.

⁸³ Bây giờ, khi những hòn đá này đến với nhau...Chúng được xẻ ra, trên khắp thế giới, ở những nơi khác nhau. Những cây gỗ và cây...được kéo xuống từ những cây bá hương cao của họ ở Li-băng, được đốn và mang đến Gióp-bê, bằng xe bò, và đi vào, bằng cách vùn vùn, bằng thuyền bè, cho đến khi chúng đến để xây đền—đền thờ. Nhưng khi chúng đến với nhau, không...

⁸⁴ Tôi muốn anh em để ý. Một hòn đá được cắt theo cách này, hòn đá khác được cắt theo cách khác. Có lẽ, khi những người thợ

xây đang đẽo chúng, họ có thể đã tranh cãi và làm âm ỉ, và mọi thứ khác.

⁸⁵ Giống như một nhóm thầy giảng ngày nay, “Tôi là tín đồ Giám Lý. Tôi thuộc hội thánh của Đức Chúa Trời. Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, tôi thuộc về Hội Ngũ tuần. Tôi thuộc giáo hội *này*.” Anh em cứ làm nặng xị lên. Nhưng, hãy nhớ, chính Đức Chúa Trời là Đấng đang thực hiện việc đẽo đẽo.

⁸⁶ Và khi hòn này cắt theo cách *này*, và hòn kia đẽo cách *kia*, họ không thể hiểu được. Nhưng khi chúng được đặt lại với nhau, toàn bộ việc đó đang nằm trên mặt đất. Và họ đặt nó, hết khối này đến khối kia, và không phải đẽo đẽo nữa.

⁸⁷ Tôi tin, một trong những ngày vinh hiển này, khi liên minh hiệp nhất của giáo hội này hội họp lại với nhau, và giáo hoàng mới được chọn ra từ nước Hoa Kỳ và đặt vào đó theo lời tiên tri, thì họ sẽ hình thành một hình tượng giống như con thú. Và tôi nói với anh em, Hội Thánh chân chính của Đức Chúa Trời sẽ được lèo lái lại với nhau. Những tín đồ thật, chân chính từ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, Nazarene, Hành hương Thánh, bất kể họ là gì đi nữa, sẽ đi với nhau, và được gắn bó bởi tình yêu của Đức Chúa Trời, mà sẽ làm nên Thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ, tất cả những người tin. Và những người theo chủ nghĩa bất khả tri và đầu óc nông cạn sẽ bị dồn về một phía; họ sẽ đi ngay vào liên minh các giáo hội.

⁸⁸ Và ngày nọ tôi đã đọc rằng, ngay cả Phúc Âm Ngũ Tuần đã gia nhập vào liên minh các giáo hội.Ồ, chao ôi! Phải chối bỏ sự dạy dỗ phúc âm của họ, để làm vậy. Đúng thế. Và tất cả những dấu kỳ và phép lạ ngũ tuần của họ, nguyên tắc, họ phải chối bỏ điều đó, để ở trong liên minh các giáo hội. Phải chối bỏ nó, ồ, thưa anh em, để có ưu thế.

⁸⁹ Tôi thà, như tôi đã nói nhiều lần, nằm bụng đói và uống nước lã, và ăn bánh sô-đa, và được ưa chuộng với Đức Chúa Trời, và là tôi tớ của Đức Chúa Trời Ngài; còn hơn là có những gì tốt nhất ở đó, của thế gian này cho, nếu tôi phải thỏa hiệp về đức tin của tôi nơi Đức Chúa Jêsus Christ và Kinh Thánh của Ngài. Tôi tin *Đây* là Lời không thể sai lầm của Đức Chúa Trời, và mọi Lời của Nó đều đúng. Vâng, thưa quý vị.

⁹⁰ Bây giờ chúng ta sẽ xem trong đó họ đã làm thế nào. Họ đã loại bỏ...Họ đến, đặt những hòn đá của họ xuống. Và họ đến một nơi, họ tìm thấy một hòn đá trông rất kỳ cục. Họ không thể sử dụng hòn đá đó. Nói, “Hòn đá đó không tốt.” Và họ đã đá nó đi, trên đồng cỏ đại ở đâu đó. Họ không thể sử dụng nó. Nó trông kỳ cục. Và họ đã cố gắng xây dựng tòa nhà của họ. Và họ đến một nơi, và đặt tất cả những tảng đá, và đặt chúng xuống theo cách này. Họ đến một nơi, và họ không thể tìm thấy bây giờ hòn đá nào để vừa vặn vào góc này. Họ tiếp tục xây dựng và xây dựng và xây dựng. Và tòa nhà đã đi lên rất cao, nó không thể đi cao hơn nữa, vì họ cần một hòn đá góc. Họ đã nhìn qua tất cả các hòn đá, cố gắng tìm một viên đá góc, nhưng họ không thể tìm thấy viên đá nào. Và điều đầu tiên anh em biết, người nào đó đã đi ra trong đồng cỏ đại. Và chính hòn đá họ đã chối bỏ là hòn đá góc nhà.

⁹¹ Và đó là những gì xảy ra ngày hôm nay, thưa các bạn. Giáo hội Giám Lý được lắm. Giáo hội Báp-tít được lắm. Giáo hội Trưởng Lão, Ngũ Tuần, Nazarene, Hành hương Thánh, có thể là bất cứ điều gì đi nữa, họ đều ổn. Nhưng sự việc của nó là, thưa anh em, họ đang chối bỏ Hòn Đá Góc chân thật. Đó là lý do tại sao Phúc Âm đã không đi đến khắp thế giới, qua những quyền năng và những dấu hiệu và sự biểu hiện, là bởi vì các giáo phái đã cắt bỏ chính Quyền năng của hiện tượng, nói rằng, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng. Không có chuyện như việc nói tiếng lạ. Không có chuyện siêu nhiên nào như vậy. Đó là dành cho một thời đã qua.”

⁹² Và anh em sẽ thấy, thưa anh em, rằng, mỗi người trong số họ mà làm thế, họ bị xếp vào xó. Họ không hơn gì những tổ chức của những hội đoàn. Họ có một đám người gia nhập, đúng thế, nhưng Kinh Thánh nói, “Họ ắt có hình thức tin kính, nhưng sẽ chối bỏ Quyền năng của sự tin kính ấy; những kẻ ấy con hãy lánh xa đi.”

⁹³ Nhưng như những giáo hội, người ta thấy, tất cả những giáo phái này đã cố gắng xây dựng. Họ không thể xây dựng trên điều gì khác hơn Chúa Jêsus Christ và sự công bình. Và nếu anh em tin nhận Chúa Jêsus Christ, và nói điều đó là ngu đại...

Nói, “Ồ, tôi đã tin nhận Chúa Jêsus.”

94 Nếu bạn tiếp nhận Chúa Jêsus, bạn nhận được Điều gì đó nói với bạn, rằng, “Lời này của Đức Chúa Trời được hà hơi; và Ngài là Đức Chúa Jêsus, không hề thay đổi, tối nay, đang thực hiện và làm chính những điều mà Ngài đã phán Ngài sẽ làm,” nếu không thì anh em chưa tin nhận Đức Chúa Jêsus. Anh em đã tin nhận thần học nào đó, nhưng không phải là Đức Chúa Jêsus. Vì khi Chúa Jêsus đến trong lòng anh em, có điều gì đó được xảy ra, để anh em tin mọi điều Đức Chúa Trời phán.

95 Không chỉ thế thôi, nhưng anh em biết Nó là vậy. Mọi ma quỷ ở địa ngục không thể lay chuyển Nó ra khỏi anh em.Ồ, chắc chắn, anh em tin Điều đó. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó không có gì bàn cãi nữa. Khi CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, anh em đặt hy vọng mình ngay tại đó. Sống hay chết, anh em tin Nó, dù sao đi nữa. Anh em sẵn sàng đóng ấn lời chứng của mình bằng huyết của mình, vào bất cứ lúc nào, vì anh em tin Đó là Lẽ thật. Anh em biết Đó là Lẽ thật, vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Và Điều gì đó bên trong anh em biết Đó là Lẽ thật.

96 Nhưng, bây giờ, nếu anh em chỉ đến từ quan điểm giáo dục, và, tại sao, anh em có thể tranh cãi *Điều này* và tranh cãi *Điều kia*, rồi nói, “*Điều này* không phải, và *Điều kia* không phải. Và chúng tôi không tin *Điều này*, và chúng tôi không tin *Điều kia*.” Anh em biết đấy, tranh cãi. Anh em nói, “Ồ, chà, tôi không thể tin vào *Điều đó* như thế.” Có lẽ anh em đã đụng đến điều giống như vậy ở New Albany, tối nay; tranh cãi chống lại Đức Chúa Trời. Tại sao vậy?

97 Hãy lắng nghe thêm một chút, và tìm hiểu lời cầu nguyện mà những người này đã cầu nguyện:

98 Nói, “Vì sao các dân nổi giận, lại vì sao các nước lập mưu vô ích, thật sự Chúa, về Chúa Jêsus Con Ngài? Và ban cho các đây tứ Ngài,” khi họ đồng lòng cầu nguyện, nói, “ban cho các đây tứ Ngài rao giảng—giảng Lời Đức Chúa Trời một cách dạn dĩ, bằng cách giang tay của Con Ngài ra, là Chúa Jêsus, để chữa lành người đau.”

99 A-men. Xin Chúa giúp chúng con có một buổi nhóm cầu

nguyện như thế! Và khi họ cầu nguyện, tòa nhà bị rung động nơi họ nhóm lại với nhau. Ô, chao ôi. Đó là những gì chúng ta cần tối nay, những người nam và người nữ đồng một lòng, như họ đã có. Họ không để ý đến *điều này* hay *điều kia*, hay điều khác, ngoài sự anh em bị hư mất trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Những hy vọng của tôi được xây dựng trên không gì khác hơn là Huyết Chúa Jêsus và sự công bình. Cho dù mặt trời mọc ngày mai, cho dù không; chúng ta tự ràng buộc với nhau bằng một lời thề, trước Đức Chúa Trời, rằng chúng ta sẽ hầu việc Đức Chúa Jêsus và bước theo dấu chân Ngài, bất kể giá nào. Thế thì anh em sẽ thấy một giáo hội đang di chuyển về phía trước. A-men. Nói:

Cũng không có sự cứu rỗi trong danh nào khác: vì không có danh nào khác—khác dưới trời được ban cho giữa loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu.

¹⁰⁰ Một phụ nữ trẻ nào đó đến nhà thờ này, cô ấy không phải là thành viên ở đây. Cô ấy là tín đồ Giám Lý, nhưng cô ấy yêu mến chúng ta. Và cô ấy đến nhà thờ.

¹⁰¹ Và một phụ nữ khác nói, “Chị đi nhà thờ ở đâu?” Đã gọi điện cho cô ấy. Tôi đã nghe điều này. Nói, “Chị, chị đi nhà thờ ở đâu?”

Nói, “Tôi sẽ đi lên Đền tạm Branham.”

¹⁰² Chị kia nói, “Chị muốn đi lên đó và nghe loại Dạy dỗ đó, chịu ngồi dưới sự giảng dạy như thế à?”

Nói, “Loại Học thuyết gì?”

¹⁰³ “Ồ, họ khoe khoang quá nhiều về Chúa Jêsus; về phép báp-têm, dùng Danh Ngài trong phép báp-têm, dùng Danh Ngài trong mọi việc khác.”

¹⁰⁴ Vì Kinh Thánh đã nói, hỡi anh em của tôi, “Không có danh nào khác dưới trời được ban cho giữa loài người, để nhờ đó anh em có thể được cứu.” Chắc chắn vậy.

¹⁰⁵ Tôi nói với anh em, thưa anh em, tôi—tôi không phải là người gây rối. Nhưng tôi muốn thấy bất cứ người nào, ở bất cứ đâu, bất cứ lúc nào, bằng Kinh Thánh, chứng minh Điều đó không đúng. Đúng thế. Cho dù họ nói gì đi nữa, “Anh bị điên,” và mọi thứ khác; không có gì quan trọng.

¹⁰⁶ Đứng trong một hiệu sách, ngày nọ, nơi tôi định mua một vài quyển sách. Và một phụ nữ nói, “Tôi sẽ không có chúng trên kệ của tôi. Tôi không bán chúng.” Nói, “Một bà đến và mua hết chúng.” Bà đã có bảy quyển, và người phụ nữ kia đã mua hết chúng. Tôi đoán bà ấy chỉ muốn thoát khỏi chúng. Và đã có...

¹⁰⁷ Chủ đề về sự chữa lành Thiêng liêng. Có hai thầy giảng Giám Lý, và một tín đồ Trưởng Lão. Những thầy giảng Giám Lý, và thầy giảng Trưởng Lão, đã tiếp nhận tôi. Nói, “Anh đúng.” Khi tôi ra về, tôi tự hỏi điều gì...Anh Shire đang đứng hiện diện, cùng lúc ấy. Anh Creech bước vào, cùng lúc đó.

¹⁰⁸ Khi tất cả họ bắt đầu di chuyển xuống, và bắt đầu di chuyển xung quanh đó một chút, thầy giảng Giám Lý này bước đến và đặt tay lên vai tôi. Anh ấy nói, “Anh Branham, khi anh còn là một đứa trẻ, tôi đi ra chỗ anh treo lên cây sào, làm việc với một cặp đỉnh thúc ngựa, và mặt mày nhợt nhúa.” Và nói, “Tôi biết anh đã dạy sự chữa lành Thiêng liêng. Và người mẹ già tội nghiệp của tôi đang nằm trong đó, bị bệnh thận. Ất sẽ không bao giờ được khỏe mạnh. Bà đang nằm, sắp chết. Và anh bước vào và tháo ra cặp đỉnh thúc ngựa và dụng cụ của mình, và quỳ gối trên sàn nhà và cầu nguyện cho mẹ tôi. Một tuần sau đó, bác sĩ tuyên bố bà ấy hoàn toàn, khỏe mạnh.” Nói, “Điều đó đã xảy ra cách đây hai mươi ba năm, và ngày hôm nay bà khỏe mạnh hoàn toàn và tốt. Tôi không quan tâm đó là nhà thờ của tôi, hay nó là gì; tôi tin!” Ha-lê-lu-gia! Thế đấy.

¹⁰⁹ “Trên đá này Ta sẽ lập Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Hội đó.” Thời gian có thể đến và đi, và mọi thứ có thể thay đổi, nhưng Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ sẽ vẫn còn lại y nguyên qua mọi thời đại không hề ngưng.

¹¹⁰ “Trên tảng đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta.” Hội thánh đó là gì? Tảng đá ấy là gì?

¹¹¹ Anh em hỏi giáo hội Công giáo. Họ nói, “Đó là một tảng đá lớn đang nằm ở đó. Giáo hội Công giáo, hệ thống cấp bậc ngồi trên nó, tối nay, ‘trên đá này,’ ban cho những quyền lực cho các giáo hội khác, tha thứ tội lỗi.” Đó là trong sự định nghĩa Công giáo.

112 Nếu anh em đến để tìm hiểu rõ, hãy hỏi người Tin Lành, nói, “Đá đó là gì?”

113 Họ ắt nói, “Đó là Chúa Jêsus Christ, là tảng đá.”Ồ, thưa anh em!

114 Chúa Jêsus đã nói gì về điều đó? Phi-e-rơ nói...“Các người nói Ai?” Ngài phán, “Các người nói Ta là Ai?” Ngài không nói về chính Ngài. Ngài phán, “Các người nói Ta là Ai?”

“Một số người nói Ngài là ‘Môi-se,’ và còn số người nói Ngài là ‘Ê-li.’”

“Nhưng các người nói ai?”

Phi-e-rơ nói, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

115 Ngài phán, “Hỡi Si-môn con Giô-na, người có phước đó, vì chẳng phải thịt và huyết đã tỏ cho người biết điều này đâu. Người không hề nhận lấy thần học của người nào đó về điều đó. Người không hề học nó trong một thần học viện. Nhưng Cha Ta, ở trên Trời, đã bày tỏ điều đó cho người. Và trên đá này...” Ha-lê-lu-gia! Đá gì? Sự mặc khải thuộc linh của Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài cho cá nhân ấy. Ha-lê-lu-gia! “Trên đá này Ta sẽ lập Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.”

116 Khi một người từng được sanh ra, thật sự, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và từ đỉnh đầu đến đầu móng chân của ông, người ấy đã được thay đổi bởi quyền năng phục sinh của Đức Chúa Jêsus Christ, và những ý tưởng ích kỷ của chính ông đã biến mất, và Đức Chúa Trời đã hoàn toàn kiểm soát con người đó, người đó sẽ tin mọi Lời được chép của Đức Chúa Jêsus Christ, và thực hành giống như vậy.

117 “Trên đá này Ta sẽ lập Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Hội đó.” A-men. Điều đó sẽ làm cho anh em cảm thấy sùng đạo, phải không? Chắc chắn sẽ!

Đây là hòn đá mà đã bị các ông xây nhà bỏ ra,...

Và cũng chẳng có sự cứu rỗi trong danh nào khác, ngoài Danh này của Chúa Jêsus;...

118 Và Kinh Thánh đã nói ở đây, rằng:

...họ nhận biết rằng hai ông là người dốt nát và thất học...

119 “Bọn họ ra từ trường nào? Một đám người ngu dốt ra từ đó.Ồ, đám người dốt nát, mù chữ và thất học này là ai?Ồ, những người đó thậm chí không biết những mẫu tự ABC của họ.Ồ, hãy nhìn vào ngôn ngữ họ đang sử dụng, ‘Het, và hain’t, và ain’t, và tote, và fetch, và perish.’ Đây là loại—loại người gì thế? Tại sao, anh đã xuất thân từ thần học viện nào? Anh là Tiến sĩ nào thế?” Thấy không?

...nhưng chúng phải thấy sự hiểu biết về họ, vì chúng nhận biết rằng họ đã ở với Chúa Jêsus.

120 Đó là điều chủ yếu, thưa anh em. Nếu anh em không biết cả phê từ hạt tách ra; nếu anh em biết Đức Chúa Jêsus Christ, và Quyền năng phục sinh của Ngài, tôi muốn có nó hơn bất cứ điều gì khác. Vâng, thưa quý vị.Ồ, tuyệt vời! Lạy Chúa, xin neo chặt con ở đó!

Xin cho tôi yên nghỉ dưới Cây đó,
Nơi nguồn nước chảy rất tự do,
Nơi Chiên Con là Sự Sáng,
Và linh hồn của người được cứu không bao giờ chết.

121 Xin cho con thả neo ở đó!Ồ, chao ôi, chao ôi! Xin cho con ngồi xuống bên Cây thường xanh, khi cuộc hành trình của đời sống này kết thúc.Ồ!

Đừng ham muốn những giàu có hư không của thế gian này,
Điều đó rất chóng tàn,
Tìm kiếm cho được những kho báu trên Trời,
Chúng sẽ không bao giờ qua đi!
Năm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
Năm giữ bàn tay không hề đổi dời của Ngài!
(Đúng vậy.)

Khi cuộc hành trình này được hoàn tất,
Nếu anh em trung thành với Chúa,
Nhà đẹp sáng rỡ của anh em ở miền Vinh hiển,

Nơi linh hồn được cất lên của anh em sẽ thấy!

¹²² Một trong những đêm này, hay một trong những buổi sáng này, hay một trong những ngày giữa tuần này, linh hồn của bạn sẽ tách ra khỏi thân thể bạn, giống như nhổ một cái răng sâu. Anh em đang bước đi trên những sợi chỉ mỏng manh mà có thể bị đứt bất cứ lúc nào. Nhưng tôi quan tâm điều gì? Các bạn quan tâm điều gì? Vì Ngài sẽ nâng người lên với đôi cánh đời đời của Ngài. Ngài sẽ bắt lấy người ấy, khi linh hồn đó thoát ra khỏi đây. Sẽ có Người nào đó đứng ở cuối con đường, chao ôi, chao ôi, để mang người ấy lên và che chở người ấy bằng cánh tay đời đời của Ngài, và đưa người ấy xuống qua thung lũng của bóng chết, để trình diện người ấy nơi xa kia, không lỗi lầm và không chỗ trách được, trước mặt Cha. Vậy tại sao chúng ta lo lắng? Tại sao chúng ta quan tâm đến những gì thế gian phải nói, hay những gì *điều này*, *điều kia*, hoặc *điều nọ*? Bao lâu chúng ta còn có bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời trong tay mình, thì chúng ta còn lo sợ điều gì?

¹²³ Hãy để mọi người, hãy để mọi người, hãy để đàn ông và đàn bà, hãy để trẻ em, hãy để mọi người ở đây mà không biết Chúa Jêsus Christ, cho tôi một lý do tại sao anh chị em không hầu việc Ngài. Hãy cho tôi một lý do tại sao anh chị em lại để cho lễ Giáng sinh này trôi qua mà không tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ. Hãy ngừng suy nghĩ về điều *này* hay điều *kia*. Ngừng suy nghĩ về việc “Mình nên làm *điều này* hay làm *điều kia*?” Tôi đang hỏi các bạn một điều chắc chắn, các bạn đã tin vào Đức Chúa Jêsus Christ chưa?

¹²⁴ Nếu anh em thật sự tin, tôi sẽ chứng minh bằng Kinh Thánh rằng anh em có Sự sống đời đời và không thể hư mất. “Kẻ nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời.” Khi Chúa Jêsus Christ phán những Lời đó, khi Phi-e-rơ nói Chúng vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi Chúa Jêsus phán Chúng, ngay tại đây trong Thánh Giảng 5, khi họ nói hết thảy qua Kinh Thánh, con người đã vịn vẹo Nó, và trộn lẫn Nó, và cố gắng làm *điều này* với Nó, và làm *điều này* để dẫn đến những tổ chức, và mọi thứ.

¹²⁵ Một số người trong họ đã nói, “Vâng, chỉ tin rằng Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ, và đến. Chỉ thế thôi.” Thấy trò lừa của ma quỷ

không? Một người nói, “Ồ, anh ơi, chúng tôi rất vui mừng, chúng tôi đã hét lên.” Thấy trò lừa của ma quỷ không? Một người nói, “Chúng tôi đã nói tiếng lạ, và chúng tôi biết chúng tôi đã có Nó.” Thấy trò bịp bợm của ma quỷ không? Những điều đó được thối, nhưng nó vẫn không phải là Đấng Christ. Chắc chắn, đúng vậy.

¹²⁶ Khi một người thực sự, tin hoàn toàn vào Đức Chúa Jêsus Christ, người đó có Sự sống đời đời, ngay lúc người đó tin. Đúng vậy, khi anh em tin! Cuộc sống của anh em sẽ nói lên anh em là gì. Cuộc sống của anh em!

¹²⁷ Và tất cả điều đó sẽ xảy ra. Tất cả những điều này, giống như là lớn, và vui mừng, và nói tiếng lạ, và chữa lành người đau, và tất cả những ân tứ khác này, và các thứ, chúng sẽ không phải là bởi vì anh em đã làm điều đó. Nó sẽ đi theo anh em, với một dấu hiệu thật của Đức Chúa Trời. Thấy không? Ồ! “Trước hết các người hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời, và sự công bình của Ngài, người sẽ được ban thêm những điều khác nữa.”

¹²⁸ Khi tôi nghĩ về thế giới đang thất bại này! Và tôi nhìn quanh và thấy chữ viết tay trên tường, trên mọi quốc gia! Tôi thấy những quả bom nguyên tử đã làm cho dân chúng rung động, khi những quan cai trị vĩ đại và các thứ...Anh em nên đọc những gì họ nói trong Lầu Năm Góc, về những điều này sắp ứng nghiệm. Anh em nên thấy những gì đất nước này...Thưa anh em, hãy để tôi nói với anh em đôi điều, chúng ta đang ra vẻ to lớn, gan lì. Khi mà, ngay tại cốt lõi của đất nước này, họ đang hoảng sợ một cách điên cuồng. Anh em biết điều đó. Cũng có thể thừa nhận sự thật. Và anh em có quyền sợ hãi.

¹²⁹ Chỉ có một người duy nhất không có quyền, sợ hãi, chút nào, đó là một người nam hay một người nữ được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Bom nguyên tử là tấm vé lên thiên đàng đối với người tin. Ha-lê-lu-gia! Vâng, thưa quý vị. Sự chết không thể làm gì cho anh em ngoài...Một cái chết nhanh chóng là một sự Vinh hiển nhanh chóng. Đúng thế.

Tôi sẽ cởi bỏ lớp xác thịt này, và sống lại
Và nhận lấy phần thưởng đời đời,
Và hét lên, trong khi bay qua không trung,
“Xin giã từ, giã từ, giờ cầu nguyện dịu êm!”

¹³⁰ Đi thôi! Bom nguyên tử sẽ có ý nghĩa gì đối với những vị thánh cao niên tóc bạc này? Một chàng trai và cô gái lần nữa! Bom nguyên tử sẽ có ý nghĩa gì với những gia đình này, và tất cả họ, gần như, biến mất, và họ bị còn lại ở đây một mình? Tất cả gia đình lại sum họp với nhau! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, thừa anh em! Anh em có thể có điều gì vĩ đại hơn thế? Với sự đảm bảo hoàn hảo rằng lòng anh chị em đang yên nghỉ trên Đồi Sọ, rằng không có gì trên đời có thể khuấy động anh chị em, thay đổi anh chị em, làm rung động anh chị em!

¹³¹ Anh chị em ở trong Chúa Jêsus Christ, neo chặt trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời, cho đến ngày Cứu chuộc của anh em, để được trình diện không lỗi lầm trước mặt Ngài. Không phải những gì anh em đã làm, “Nếu—nếu tôi có thể chỉ bỏ *điều này*, và nếu tôi có thể chỉ bỏ *điều kia*.” Không phải việc anh chị em đã làm. Chính là những gì Ngài làm cho các bạn. Anh chị em có tin hết lòng, hết linh hồn, hết trí không?

¹³² Khi Phi-e-rơ đi, hay tôi muốn nói...Phi-líp, khi ông định làm phép báp-têm cho hoạn quan đó. Ông nói, “Nước ở đây, điều gì cản trở tôi chịu phép báp-têm chẳng?” Phi-e-rơ...

¹³³ Phi-líp nói, “Chờ một chút. Nếu ông tin hết lòng, hết linh hồn, hết trí! Nếu ông tin Điều đó!”

¹³⁴ Ông nói, “Tôi tin, với tất cả tấm lòng, linh hồn, và tâm trí óc, rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời.”

Dừng xe ngựa; xuống dòng nước, làm phép báp-têm cho ông.

¹³⁵ Sau đó Đức Thánh Linh đã đem Phi-líp ra khỏi tầm mắt của ông, cho đến khi ông không còn thấy nữa. Và đưa ông qua không gian khoảng hai trăm dặm, và đặt ông ngồi xuống, và bắt đầu một cuộc phục hưng lần nữa. Đúng vậy. Đúng vậy.Ồ, chao ôi! Đức Chúa Trời đó đã sống trong thời đó cũng là Đức Chúa Trời ngày nay.

¹³⁶ Khi tôi nghĩ về Phao-lô ở ngoài đó trên con tàu đêm đó; mọi hy vọng đã biến mất, họ không được an toàn. Con tàu nhỏ cũ kỹ bị ngập nước, và nó đang ở trong tình trạng kinh khủng. Họ đã từ bỏ, mọi hy vọng, tất cả bọn họ. Và Phao-lô đang ngồi dưới đó trong phòng đêm ấy, có lẽ đang cầu nguyện.

¹³⁷ Thiên sứ của Chúa đến với ông, phán, “Đừng sợ, hỡi Phao-lô. Đừng sợ chi, vì Ta sẽ đem ngươi đến ứng hầu trước Sê-sa. Người phải làm chứng ở đó. Và Ta đã cho người hết thấy những kẻ cùng đi biển với ngươi.”

¹³⁸ Tôi có thể thấy Phao-lô chạy lên đó trên con tàu, và giơ bàn tay già nua nhỏ bé của ông lên, và la lớn, “Ha-lê-lu-gia!” La lớn, “Chờ một chút, thưa các anh em! Chờ một chút!”

¹³⁹ Họ nói, “Ừ-ồ, ai đó đã làm cho người ấy phát điên đến nỗi mất trí.” Thế đấy. Và tất cả các Tiến sĩ Thần đạo đi ra để xem điều gì xảy ra.

Nói, “Hãy vững lòng! Hãy vững lòng!”

¹⁴⁰ Nói, “Anh chàng tội nghiệp, anh ta đã bị điên rồi. Thế đấy. Anh ta đã kiêng ăn quá lâu. Anh ta đã làm tất cả điều này, và anh ta gần như bị điên lúc này.”

¹⁴¹ Nói, “Hãy vững lòng! Vì đêm qua Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã đứng bên cạnh tôi, là Đấng mà tôi hầu việc, phán rằng, ‘Hỡi Phao-lô, đừng sợ chi hết, nhưng ngươi phải bị đem ứng hầu trước mặt Sê-sa. Và, mặc dầu vậy, Đức Chúa Trời đã ban cho ngươi hết thấy những người cùng đi biển với ngươi.’” Nói, “Dù con tàu phải bị tấp lên một hòn đảo nào đó, vì tôi đã thấy điều đó trong một khả tượng. Nhưng tôi tin Đức Chúa Trời, rằng điều đó sẽ xảy ra đúng như Ngài đã tỏ cho tôi thấy.” Và nó đã xảy ra, đúng từng chữ một, hoàn toàn chính xác. Đúng thế.

¹⁴² Bây giờ, thế thì tôi muốn anh em để ý một chút điều gì đó, để anh em có thể thấy ở mặt bên kia, một cái nhìn về nó. Nhìn kia. Khi họ căng buồm lái thuận theo gió và khởi động để chạy đi, Phao-lô nói, “Cách duy nhất để anh em có thể được cứu là vẫn ở lại trên thuyền này.” Anh em phải làm điều đó theo như CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Chúa đã ban cho một khả tượng, nhưng nó phải được thực hiện theo đường lối của Ngài.

¹⁴³ Và khi Đức Chúa Trời ban cho một khuôn mẫu về Hội thánh Đức Thánh Linh, thưa anh em, và cách để mang điều này ra khỏi sự hỗn loạn, anh em có thể có Tứ Đại, và Ngũ giác đài, và mọi thứ anh em muốn có, anh em có thể phong chức cho các giáo hội và các mục sư truyền đạo, và tạo ra thần học và giáo dục họ,

nó sẽ không bao giờ được thực hiện cho đến khi dân sự trở lại với đường lối Đời đời của Đức Chúa Trời, và nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và đi tới, rao giảng, với những dấu kỳ và phép lạ đi kèm theo chức vụ của họ. Nó sẽ không bao giờ được thực hiện, bất cứ điều gì ít hơn thế. Đức Chúa Trời có chương trình, nhưng anh em phải đến với chương trình đó.

144 Ôi Chúa, xin giúp chúng con, tối nay! Anh Neville! Xin giúp chúng con tối nay tin điều đó, là lời cầu nguyện của tôi.

145 “Vì chẳng có sự cứu rỗi trong danh khác, ngoài trong Danh Chúa Jêsus.”

146 Bây giờ, khi chúng ta đang đến gần Lễ Giáng sinh lúc này, và ở đây mọi thứ được trang trí với Ông già Nô-ên thay vì Chúa Jêsus. Họ thậm chí không viết nó ra nữa. “X-m-a-s.” Họ thậm chí không viết theo chính tả “Christ” trong Lễ Giáng sinh nữa. Họ đưa ra... Ồ, người ta không bao giờ—thậm chí không bao giờ nghĩ về sự sanh ra hay bất cứ điều gì, về Đấng Christ, nó thực sự vì điều gì. Điều duy nhất họ nghĩ về, là, Ông già Nô-ên đã thế chỗ của Nó. Và thay vì vui mừng dưới ảnh hưởng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, họ đi ra ngoài và say sưa và vui vẻ. Thấy không? Đó là điều tạo nên sự khác biệt.

147 Vì vậy, sau cùng, thưa anh, chị em, tôi không thể dừng lại điều đó. Anh em không thể ngăn cản nó. Lời Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ là cách đó. “Người ta sẽ là những người ưa thích sự vui chơi, nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Làm thế nào anh em sẽ phá vỡ điều đó? “Có hình thức tin kính.” Mỗi người trong họ đều đi nhà thờ. Vâng, thưa quý vị. “Có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của nó; những kẻ thể ấy anh em hãy lánh xa đi.”

148 Tôi rất vui mừng tối nay, thưa bạn Cơ-đốc, rằng tôi ở đây với các bạn tối nay. Tôi rất vui mừng rằng tôi—tôi đã có đặc ân được nói chuyện với anh chị em, với tấm lòng của tôi.

149 Và cả tấm lòng tôi được gói trọn trong Sứ điệp này. Nó đã ở đó kể từ chính ngày mà Đức Chúa Trời ban cho tôi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, ngay tại đây tại Jeffersonville, Indiana, khi tôi tin vào Con Ngài, Chúa Jêsus Christ, và tin nhận Ngài ở

ngoài đây trong một nhà kho nhỏ cũ kỹ, như Đấng Cứu Rỗi cá nhân tôi. Và Chúa giáng xuống trên tôi đêm đó, và chiếu ra một Ánh sáng khắp căn phòng đó. Và tôi nhìn Nó, sợ đến nỗi tôi không thể di chuyển. Quì gối trên một đồng cỏ khô cũ, ở dưới đó trên Đại lộ Ohio. Và tôi đã thấy Ánh sáng đó hình thành một cây thập tự, và Điều gì đó trên cây thập tự đó đang nói với tôi. Kể từ đêm đó, những hy vọng của tôi đã được xây dựng trên không gì khác hơn là Lời của Đức Chúa Trời, và Chúa Jêsus Christ và sự công nghĩa. Đó là nơi tôi tin, với cả tấm lòng. Hãy đi, mặc dù điều gì đến, điều gì có thể xảy ra; hy vọng của tôi vẫn còn neo chặt ngay tại đó.

¹⁵⁰ Và tôi vui mừng, tối nay, được ngồi cùng nhau như thế này, tin điều giống như vậy, đã tiếp nhận cùng một Chúa Jêsus Christ.

Qua nhiều năm, qua nhiều hiểm nguy, gian
khổ và cạm bẫy,
Tôi đã vượt qua rồi;

Nó làm tôi già đi, nó làm tôi tan vỡ, nó làm tôi kiệt sức.

Nhưng chính là ân điển đã mang tôi về an toàn
cho đến nay,
Chính ân điển sẽ dẫn tôi đi tiếp.

Và khi chúng ta đã ở đó mười ngàn năm,
Chiếu sáng rực rỡ như mặt trời;
Chúng ta sẽ có không ít ngày để hát ca ngợi
Chúa
So với khi chúng ta bắt đầu.

¹⁵¹ Khi Đa-ni-ên thấy một khái tượng về điều đó, và ông nói, “Dầu họ làm điều dữ, sẽ làm điều dữ trong những ngày sau rốt; nhưng những người biết Đức Chúa Trời mình sẽ làm những kỳ công trong những ngày sau rốt,” nói về thời gian này. Biết “những kỳ công” là gì không? Những sự mạnh mẽ của đức tin, sẽ thực hiện những dấu kỳ và phép lạ. “Nhưng kẻ ác vẫn sẽ tiếp tục làm điều ác.” Nói, “Họ sẽ chạy đi chạy lại, và sự hiểu biết sẽ thêm lên. Nhưng,” nói, “hãy đóng Sách lại, ô, hỡi Đa-ni-ên. Người sẽ ngủ trong phần mình, nhưng người sẽ đứng trong sản nghiệp vào ngày sau rốt đó. Và họ là những người khôn ngoan thì nhiều

người sẽ trở về với Đấng Christ. Họ sẽ chiếu sáng như những ngôi sao trên trời, đời đời mãi mãi.”

¹⁵² Bốn mươi năm đã làm tôi trở thành một người khác. Tám mươi năm có lẽ đã khiến anh em trở thành một người khác. Có lẽ ba mươi năm đã khiến anh em trở nên một con người khác, chỉ một cái nháy nhỏ tí như *thế*. [Anh Branham bật ngón tay—Bt.]

¹⁵³ Nhưng anh em có bao giờ nhìn ra ngôi sao mai khi nó mọc lên vào buổi sáng không? Anh em đã từng dậy sớm và nhìn nó treo trên bầu trời, khi nó lấp lánh và la lớn, và vui mừng trên bầu trời? Nó chưa bao giờ mất đi một chút vẻ đẹp của nó. Nó thật sáng rõ và đẹp đẽ như ngày Ngài đã treo nó, Đức Chúa Trời đã giảng nó trong quỹ đạo của nó. Nó không bao giờ mất chút thời gian nào của nó. Và nó đã ở đó qua hàng ngàn lần ngàn năm, và nó không bao giờ mất đi vẻ đẹp của nó.

¹⁵⁴ Và Kinh Thánh nói, “Những kẻ dắt đem nhiều người về sự công bình sẽ sáng láng như các vì sao, đời đời mãi mãi.” Ha-lê-lu-gia! Thưa anh em, xét cho cùng, thật tốt khi trở thành một thầy giảng, phải không? Vâng, đúng vậy. Thật là tốt để trở thành một Cơ-đốc nhân.

¹⁵⁵ Thời buổi có thể là khó khăn. Đức Chúa Trời đã không hứa một chiếc giường đầy hoa êm ả, nhưng Ngài hứa ân điển đủ đầy cho mọi thử thách mà có thể ập đến anh em. Đúng vậy. Vâng, thật vậy, ân điển thì đầy đủ. Không phải người ấy ở trên một chiếc giường đầy hoa, đầy hoa êm ả, nhưng Ngài đã hứa ban ân điển để đắc thắng trong mọi sự cám dỗ. Khi cây thập tự trở nên nặng nề, Đấng Christ đã hứa ở cùng anh chị em. Vâng, thưa quý vị.

¹⁵⁶ Ngày vinh hiển nào đó, khi tất cả kết thúc, chúng ta sẽ gặp Ngài trong sự bình an. Đức Chúa Trời ban cho mọi người trong anh chị em sẽ nhận được điều giống như vậy.

¹⁵⁷ Nếu có một người không tin ở đây, tối nay, hãy tin vào Đức Chúa Jêsus Christ; và phút anh em tin, Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh em chứng cớ về điều đó. Ngài sẽ đóng ấn anh em vào Vương Quốc của Ngài mãi mãi. Nếu có điều gì gõ cửa lòng anh em, và anh em cảm thấy điều đó, và anh em từ chối tiếp nhận nó, anh

em sẽ là một người nam và người nữ khốn khổ cho đến khi anh em nói, “Vâng, lạy Chúa Jêsus.”

158 Và xin cho anh chị em, qua tuần lễ sắp đến này, kỳ Lễ Giáng sinh này, khi mọi người vui vẻ và ca hát, hát với người khác; xin cho anh chị em, với những cánh tay...giống như Si-mê-ôn ngày xưa, khi Lễ Giáng sinh tuyệt vời đó, khi ông bước qua đền thờ, và với cánh tay mạnh mẽ của mình, ồ, đã bế Đấng Cứu Rỗi trong vòng tay mình và ôm lấy Ngài, thưa, “Lạy Chúa, xin cho tôi tớ Chúa qua đời trong sự bình an, theo như Lời Ngài, vì mắt tôi đã thấy sự cứu rỗi của Chúa.” Xin cho anh chị em, với những cánh tay đức tin, giống như vậy, trong Lễ Giáng sinh này, không ôm lấy một Ông già Nô-ên, hay không trao đổi quà; nhưng xin anh em mời gọi và ôm ấp trong lòng, với cánh tay đức tin, giống như Chúa Jêsus mà Si-mê-ôn đã nắm giữ trong đôi tay ông cách đây nhiều năm. Và Ngài sẽ ban phước cho anh chị em và ban cho anh chị em Sự sống Đời đời. Và anh chị em không thể hư mất, bởi vì anh chị em có Sự Sống của Đức Chúa Trời trong mình.

159 Anh em biết từ gì...Không đi vào những điều Hy Lạp. Điều đó được nói chuyện giữa những người nói những điều Hy Lạp. Chúng ta không nói những điều Hy Lạp ở đây. Chúng ta nói về Chúa Jêsus Christ, trong đền tạm này. Chúng ta không đến với những từ ngữ được thổi phồng ở đây. Chúng ta đến đây không biết gì ngoài Quyền năng của sự sống lại của Đấng Christ. Nhưng chính từ ngữ, tiếng Hy Lạp, có nghĩa là “Sự sống Đời đời.” Cùng một từ Hy Lạp đó, trong bản dịch...Tôi đã có tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy Lạp, cả hai, và tôi đã nghiên cứu nó. Tôi không phải là một học giả trong việc đó. Tôi chỉ biết một vài từ, chỉ điều gì đó để giúp tôi. Khi người nào đó đi đến chỗ làm âm ĩ, tôi biết cách để dừng họ lại với điều đó. Nhưng khi nó đến một chỗ như thế này, mà khi...Cũng từ ngữ Hy Lạp đó mà nói về Sự Sống của Đức Chúa Trời, nói về Sự sống giống như vậy mà Ngài ban cho anh em. Và cả hai, những từ Hy Lạp, và Sự sống của Đức Chúa Trời hay Sự sống Đời đời, được phát âm là *Zoe*. Z-o-e, *Zoe*, “Sự sống.”

160 “Và hết thấy những kẻ đến cùng Ta, Ta sẽ ban cho họ *Zoe*, Sự Sống của Chính Ta; sẽ ban cho họ Sự Sống của Chính Ta, và họ sẽ không bao giờ hư mất. Và Ta sẽ khiến họ sống lại vào ngày

sau rốt.” Nói cách khác, “Mọi kẻ đến với Ta, Ta sẽ bao phủ người ấy trong Ta.” A-men. “Và người sẽ trở nên một phần của Ta. Và người ấy không thể chết nhiều hơn Ta có thể chết, vì Ta bất tử và không thể chết, và linh hồn người bất tử và không thể chết. Và Ta sẽ khiến người ấy sống lại ở ngày sau rốt.” Hừ! Ô, chao ôi!

¹⁶¹ Thế thì điều đó chỉ làm cho chúng ta, khi những thử thách cũ trở nên gay gắt, hãy nói, “Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong tôi cư ngụ. Không có điều gì tốt đẹp ở trong đây ngoài Ngài ở trong đó. Tôi không phải của riêng tôi; tôi là của Ngài. Tôi không trông đợi những thứ thuộc về thế gian. Tôi trông đợi Ngài, vì những hy vọng của tôi được xây dựng trên Ngài. Một ngày nào đó tôi sẽ gặp Ngài, và đó là tất cả những gì tôi ao ước. Điều mà tôi sống, là mang mọi người đến với Ngài.” Và tôi nói với anh em, những gông cùm cũ bắt đầu tháo ra, và anh em bắt đầu bước đi mới, lần nữa.

¹⁶² Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi hy vọng rằng anh chị em hãy tin hết lòng. Trong khi chúng ta cầu nguyện:

¹⁶³ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con cảm ơn Ngài, tối nay, vì Huyết của Con công bình Ngài, là Chúa Jêsus. Con cảm ơn Ngài, tối nay, vì Đức Thánh Linh, và cho sự thăm viếng của Ngài ngay tại đây trong tòa nhà này, và thậm chí ngay tại đây bây giờ. Chính Thánh Linh, theo Lời của Đức Chúa Trời là không thể sai lầm và không thể thất bại, cũng Thánh Linh đó đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ mồ mả, thì ở ngay đây ở giữa chúng con bây giờ.

¹⁶⁴ Lạy Chúa, xin cho con cái ở đây, mà không biết Ngài, xin cho họ tin nhận điều đó, tối nay, và tin vào Chúa Jêsus Christ, và có Sự sống đời đời. Xin ban cho điều đó. Xin cho họ tin vào Sự sống đời đời, chính giờ này.

Chữa lành người đau ốm và bệnh tật.

¹⁶⁵ Xin nhớ đến gia đình tang quyến, Chúa ôi. Ôi Đức Chúa Trời, và những người đang đứng chung quanh quan tài đó, và có lẽ những người nam và người nữ chưa được cứu. Chúng con có thể nói gì? Và biết rằng Phúc Âm đã được rao giảng ngay trên họ, hàng trăm lần và hàng trăm lần. Ôi Cha ơi, con cầu nguyện để những người nam và người nữ ở đây sẽ có được một khả tượng,

tối nay, và nhận ra rằng mỗi người trong chúng con đều là con người phạm, và chúng con không biết lúc nào chúng con có thể bị gọi để trả lời tại nơi phán xét xa kia, và khai trình những gì chúng con đã làm với Chúa Jêsus Christ. Và rồi trường hợp này được đóng lại, cuốn sách được đóng lại; nó đang được đóng lại, và không gì có thể được làm. Chúng con đã tự xét đoán mình bằng sự phán xét Ngài.

¹⁶⁶ Lạy Cha, ôi, xin dò xét lòng con, tối nay, Chúa ôi. “Xin tra xét tôi,” Đa-vít nói, “và thử tôi.” Không chỉ Đa-vít, mà con cũng nói giống như vậy. Nếu có đường lối gian ác nào trong con, Chúa ôi, xin lấy nó đi. Lạy Chúa, xin đừng để nó nán lại quanh con, Chúa ôi. Con không muốn có nó. Con không muốn điều đó, thưa Cha. Hãy để nó ra đi.

¹⁶⁷ Không chỉ cho con, nhưng cho tất cả những người này ở đây tối nay, những người đã nghe con giảng, Cha ôi. Con cầu xin rằng nếu có bất kỳ sự gian ác nào, bất kỳ tội lỗi nào, trong những người này ở đây, rằng Ngài lấy đi tất cả khỏi họ, Chúa ôi. Đừng để nó quẩn quanh những người này, con cái của Ngài. Lạy Chúa, xin đem nó tránh xa. Xin ban cho họ ân điển, để đắc thắng trong mọi thử thách. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nguyên xin Hạt giống của Đức Chúa Trời, ra từ Rô bầy giờ, bén rễ vào lòng dân sự, và lớn lên đến Sự sống đời đời. Chúng con cầu xin những ơn phước này trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Ồ, tôi muốn nhìn thấy Ngài, tôi muốn ngược
nhìn mặt Ngài,

Ở đó để hát mãi mãi về ân điển cứu rỗi của
Ngài;

Trên đường phố Vinh quang cho tôi cất cao
giọng hát;

Khi mọi lo lắng tất cả đã qua rồi, cuối cùng về
nhà, luôn mừng vui.

Khi tôi đi lại trên đất này, ca ngợi khi tôi đi,
Hướng các linh hồn đến với Đồi Sọ, với dòng
huyết đỏ thắm của Ngài tuôn chảy,

Ồ, nhiều mũi tên xuyên qua linh hồn tôi từ bên
ngoài, bên trong;

Nhưng Chúa tôi cứ dẫn tôi đi, tôi phải bám lấy Ngài.

Ồ, tôi muốn thấy Ngài, ngược nhìn gương mặt Ngài,

Ở đó để hát mãi mãi về ân điển cứu rỗi của Ngài;

Trên đường phố Vinh hiển xin để tôi cất cao giọng hát;

Mọi phiền lo tất cả đã qua rồi, cuối cùng về nhà, mãi mãi vui mừng.

¹⁶⁸Ồ, tôi muốn hát, một số ngày này. Tôi tin rằng Chúa sẽ để cho tôi hát, một số ngày này. Vâng. Khi tôi băng qua Sông, đúng vậy, khi tôi băng qua bờ bên kia. Có lẽ không phải ở phía bên này. Tôi không thể hát. Nhưng anh em biết tôi sẽ hát bài gì không?

Không có gì giữa linh hồn tôi và Đấng Cứu Thế,
Không thuộc về giấc mơ hão huyền của đời này:

Tôi đã từ bỏ mọi thú vui tội lỗi,
Chúa Jêsus là của tôi, không có gì cản đường.
(Ồ, tuyệt vời!)

...giữa linh hồn tôi và Cứu Chúa,
Không thuộc về giấc mơ hão huyền của thế gian này:

Tôi đã từ bỏ mọi thú vui tội lỗi,
Chúa Jêsus là của tôi, không có gì cản đường.

¹⁶⁹Bao nhiêu người có thể hát bài đó tối nay, như một lời chứng với bàn tay giơ lên?

Không có gì giữa linh hồn tôi và Đấng Cứu Rỗi,
Không thuộc về giấc mơ hão huyền của thế gian này:

Tôi đã từ bỏ mọi thú vui tội lỗi,
Chúa Jêsus là của tôi, không có gì cản đường.

¹⁷⁰Điều đó không làm cho các bạn cảm thấy tuyệt vời sao? “Kể nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời. Sẽ

không bao giờ đến với sự phán xét đâu, song vượt qua sự chết mà đến với Sự sống rồi.”

¹⁷¹ Chúng ta ở đây tối nay, với đôi tay giơ lên, hát, “Tôi đã từ bỏ mọi thú vui tội lỗi. Chúa Jêsus là của tôi, không có gì ở giữa. Công việc của tôi, bạn bè của tôi, những người thân yêu của tôi, dân sự của tôi, vợ tôi, con cái tôi, bất cứ điều gì có trên trái đất này, cho dù đó là gì đi nữa, không có gì giữa linh hồn tôi và Đấng Cứu Rỗi. Chúa Jêsus là của tôi, không có gì ở giữa. Tất cả những thứ khác chỉ là thứ yếu.” Điều đó không kỳ diệu sao?

¹⁷² Một số trong những buổi sáng này, khi anh em nghe người nào đó hát “Ân điển lạ lùng, nghe thật dịu êm,” khi anh em vượt qua Sông, anh em biết đấy.

¹⁷³ Đã qua Đó và được làm trở lại thành một người nam và người nữ trẻ, gặp gỡ tất cả những người trẻ tuổi của anh em Ở đó, anh em biết đấy. Và những người thân yêu của bạn, cha và mẹ của bạn, bắt tay với họ, nói, “Ồ, mẹ ơi, thật vui khi gặp lại mẹ. Hãy xem, nhìn kia Anh John sẽ đến! Anh Joe đang đến đây!Ồ, nhìn đây, chẳng phải chúng ta đang có một thì giờ tuyệt vời sao!”

¹⁷⁴ Và trên con đường phía sau ngọn đồi, ở đâu đó, anh em nghe ai đó đang hát, “Ân điển lạ lùng, nghe thật dịu êm, đã cứu một người khốn khổ như tôi.” Chạy lên đỉnh đồi và nhìn qua, anh em thấy căn nhà gỗ nhỏ đó ở trong góc đó, Anh Branham sẽ đứng ngoài đó hát bài “Ân Điển Diệu Kỳ.”

¹⁷⁵ Anh em nói, “Ồ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Anh ấy đã về Nhà. Anh ấy đấy, đang hát, *Ân Điển Diệu Kỳ*.”Ồ, tuyệt vời!

Ân điển Diệu kỳ! nghe thật dịu êm,

Cứu tôi vốn đứa ác hung!

Tôi đã từng bị hư mất bao ngày, nhưng giờ tôi
được tìm thấy,

Tôi đã mù, nhưng giờ tôi...[Băng trống—Bt.]

¹⁷⁶ Đó là bởi ân điển! Từ rất lâu trước khi thế gian được hình thành, Đức Chúa Trời phán với các Linh thể Thiên sứ của Ngài, rằng, “Ta sẽ có người tên là William Branham giảng Phúc Âm.”

Chính ân điển đã dạy lòng tôi biết sợ hãi,

Chính là ân điển xua tan nỗi sợ hãi của tôi;

Ân điển đó đã xuất hiện quý giá biết bao
Giờ...(Bây giờ điều gì?)...đầu tiên đã tin!

Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao,
Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao,
Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao,
Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,
Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

Tôi có một Cha ở trên kia,
Tôi có một Cha ở trên kia,
Tôi có một Cha ở trên kia,
Trên Bờ bên kia.

Ồ, một ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi và gặp
Ngài,

Một ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi và gặp Ngài,
Một ngày tươi sáng nào đó tôi sẽ đi và gặp Ngài,
Trên Bờ bên kia.

Ồ, thật là một buổi nhóm phước hạnh!
Thật là một buổi nhóm phước hạnh!
Thật là một buổi nhóm phước hạnh biết bao!
Trên Bờ bên kia.

Ồ, ngày sáng láng đó có thể là ngày mai,
Ngày sáng láng đó có thể là ngày mai,
Ngày sáng láng đó có thể là ngày mai,
Trên Bờ bên kia.

¹⁷⁷ Điều đó sẽ chẳng tuyệt vời sao? Tôi thích “Cha.”

Cha tôi giàu có với những dinh thự và đất đai,
Ngài nắm giữ sự thịnh vượng của thế gian
trong tay Ngài!

Những viên hồng ngọc và kim cương, bạc và
vàng

Các kho bạc của Ngài đầy dẫy, Ngài có sự giàu
có không kể xiết.

Tôi là con của Vua!
 Một người con của Vua!
 Với Chúa Jêsus Cứu Chúa của tôi,
 Tôi là con của Vua!
 Một túp lều hay một ngôi nhà tranh, tại sao tôi
 phải quan tâm?
 Họ đang xây dựng một cung điện cho tôi ở trên
 Đó!
 Dầu cách xa nhà, nhưng tôi vẫn có thể hát:
 Ồ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi là con của
 Vua!
 Tôi là con của Vua!
 Tôi là con của Vua!
 Với Jêsus Cứu Chúa của tôi,
 Tôi là con của Vua!

178 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, khi lòng chúng con
 được rung động bởi những bài thánh ca cổ này được viết bởi
 Đức Thánh Linh, nhiều, nhiều năm trước, khi các anh em mà đã
 qua đời, đã nắm bắt được khả tượng. Chúng con yêu mến họ, vì
 họ cho chúng con một nền tảng vững chắc qua những thời buổi
 khó khăn này. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho, tối nay, tất cả tội
 lỗi sẽ được cất khỏi chúng con bây giờ. Khi chúng con đang bước
 vào mùa Giáng sinh, xin cất đi tội lỗi, cất khỏi bệnh tật, Chúa ôi.
 Lạy Chúa, xin ban phước cho những người có nhu cầu tối nay, ở
 mọi nơi. Vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus.

179 Có những người bây giờ muốn bước lên bàn thờ, để được xúc
 dầu và cầu nguyện cho. Các bạn có thể đến trong khi chúng ta
 ngân nga bài hát này, *Con Của Vua*, lần nữa. Thấy không? Nếu
 anh chị em đang đứng ở phía bên này...

54-1219E Công Vụ Của Đức Thánh Linh
Đền tạm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org